

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.7.2.
SWD(2014) 208 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM

A HATÁSVIZSGÁLAT ÖSSZEFOGLALÁSA

amely a következő dokumentumot kíséri

Javaslat

Az Európai Parlament és a Tanács irányelve

a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv, az elhasználdott járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról

{COM(2014) 397 final}

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

1. A PROBLÉMA MEGHATÁROZÁSA

Bár az EU-ban egyre fejlődik a hulladékgazdálkodás színvonala, az Unió gazdasága jelenleg jelentős mennyiségű potenciális másodnyersanyagtól esik el. Az EU-ban 2010-ben összesen 2520 millió tonna hulladék képződött. Ennek a mennyiségnek csak egy része (36%-a) került újrafeldolgozásra, a többit hulladéklerakókban helyezték el vagy elégették, pedig ebből körülbelül 600 millió tonna újrafeldolgozható vagy újrahasználható lett volna. Az EU így komoly lehetőségeket szalaszt el az erőforrás-hatékonyság javítása, a gazdaság körkörösébbé tétele, a növekedés előmozdítása és a munkahelyteremtés szempontjából, és elmulasztja olyan költséghatékony intézkedések meghozatalát, amelyek csökkenthetnék az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását és az Unió importált nyersanyagoktól való függőségét.

Az EU hulladékgazdálkodásának fejlesztésére irányuló új kezdeményezések hiányában a következő években is jelentős mennyiségű értékes erőforrás fog kárba veszni. Ha nem létezik világos közbenső perspektíva, például célértékek meghatározása révén, akkor fennáll annak a kockázata, hogy az EU-ban egyre többet ruháznak be a „maradék hulladék” kezelésére összpontosító rugalmatlan, nagyszabású projektekbe, amelyek akadályozhatják az erőforrás-hatékonyság javítását célzó hosszabb távú ambíciók kibontakozását.

A bevált gyakorlatok továbbra is csak korlátozottan fognak terjedni a tagállamok körében, és a gazdasági feltételek nem fogják kellően ösztönözni a hulladékmegelőzést, az újrahasználatot vagy az újrafeldolgozást, ami azt eredményezi, hogy az egyes tagállamok hulladékgazdálkodási teljesítménye továbbra is nagyon eltérő lesz. Ezenkívül továbbra sem lesz optimális az alapvető nyomonkövetési eszközök, például a hulladékkeletkezésre és hulladékgazdálkodásra vonatkozó statisztikák minősége, és több jelentéstételi kötelezettség továbbra is bonyolult marad anélkül, hogy különösebb hozzáadott értékkel bírna.

2. A SZUBSZIDIARITÁS ELEMZÉSE

A javaslat közvetlenül hozzájárul az „Európa 2020” stratégiához, különösen annak „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezéséhez, és szorosan kapcsolódik az EU erőforrás-hatékonysági ütemtervéhez és nyersanyag-politikai kezdeményezéséhez. Közvetlenül reagál emellett az EU-nak a hetedik környezetvédelmi cselekvési programban meghatározott közös környezetvédelmi és hulladékokkal kapcsolatos törekvéseire is.

A hulladékgazdálkodással kapcsolatos fellépés terén az Unió hatásköre az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191., a környezet védelméhez kapcsolódó cikkéből ered, amely szerint az Unió környezetpolitikája hozzájárul többek között a környezet minőségének védelméhez és javításához, az emberi egészség védelméhez, a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosításának biztosításához, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez.

A javaslat – konkrétan – három uniós hulladékjogi jogszabály (a hulladékgazdálkodási keretirányelv, a hulladéklerakókról szóló irányelv és a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv) felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseire reagál, amelyek előírják a Bizottság számára a jelenlegi hulladékgazdálkodási célértékek felülvizsgálatát. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a hulladékgazdálkodásra vonatkozó uniós szintű célkitűzések és célértékek a tagállamok túlnyomó többségében fontos hajtóerejét jelentik a hatékonyabb erőforrás- és hulladékgazdálkodásnak. A közös célkitűzések és célértékek

elősegítik az EU hulladékpiaca működésének javítását is, például azzal, hogy irányt mutatnak a beruházási döntésekhez, biztosítják a tagállamok közötti együttműködést, és gondoskodnak arról, hogy bizonyos mértékben harmonizáltak legyenek az egyes országok gyártói felelősségi rendszerei. Szükség van uniós szintű célértékekre ahhoz is, hogy megvalósuljon az a minimális szint, amely mellett az Unió ipara új újrafeldolgozási technikákba ruház be.

A javaslat olyan környezeti problémákkal foglalkozik, amelyek transznacionális hatásokat fejtenek ki, ideértve a nem megfelelő hulladékgazdálkodásnak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására, a légszennyezésre és a – különösen a tengeri környezetet érintő – szemetelésre gyakorolt hatását is.

3. CÉLKITŰZÉSEK

A javaslat fő általános célkitűzése az, hogy biztosítsa, hogy a hulladékban található értékes anyagokat ténylegesen újrahasználják, újrafeldolgozzák vagy visszapumpálják az európai gazdaságba, azaz hogy segítsen elmozdulni egy körkörös gazdaság felé, ahol a hulladékot fokozatosan erőforrásként hasznosítják, és ennek köszönhetően új gazdasági lehetőségek és munkahelyek jönnek létre.

A javaslat konkrét célkitűzései a következők:

- **az EU hulladékokra vonatkozó jogszabályainak egyszerűsítése** a célértékekhez kapcsolódó mérési módszerek egyértelműsítése és egyszerűsítése, a legfontosabb fogalommeghatározások módosítása és tisztázása, a célértékek meghatározásának konzisztensebbé tétele, az elavult követelmények eltörlése és a jelentéstételi kötelezettségek egyszerűsítése révén,
- **a nyomon követés javítása** a hulladékokra vonatkozó, és különösen a célértékekhez kapcsolódó statisztikák minőségének javítása, valamint a lehetséges végrehajtási problémákra való felkészülés révén (az utóbbi egy „korai előrejelző” eljárás útján valósul meg),
- **optimális hulladékgazdálkodás biztosítása valamennyi tagállamban** a bevált gyakorlatok és a legfontosabb eszközök – például gazdasági eszközök – terjesztésének előmozdítása, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek minimális szintű harmonizálásának biztosítása útján,
- **közbenső hulladékgazdálkodási célértékek meghatározása az EU erőforrás-hatékonysági és a nyersanyagokhoz való hozzáférésre vonatkozó ambícióinak megfelelően.**

A javasolt operatív célkitűzések azokat a törekvéseket tükrözik, amelyeket a Tanács és a Parlament által nemrég elfogadott hetedik uniós környezetvédelmi cselekvési program határoz meg:

- a hulladékképződésnek csökkennie kell és függetlenné kell válnia a GDP alakulásától,
- az újrahasználatnak és az újrafeldolgozásnak a lehető legmagasabb szintet kell elérnie,
- az égetést a nem újrafeldolgozható hulladékokra kell korlátozni,
- fokozatosan meg kell szüntetni a hasznosítható hulladékok hulladéklerakókban való elhelyezését,
- jelentősen csökkenteni kell a tengeri szemet mennyiségét.

A jogszabályok egyszerűsítésére és a szabályozási teher (így a kkv-kra nehezedő teher) csökkentésére, valamint a célértékek megfelelőségének biztosítására irányuló célkitűzések teljes mértékben összhangban vannak a Bizottság célravezető szabályozás biztosítására irányuló erőfeszítéseivel.

Emellett a javaslat nagymértékben támaszkodik a hulladékáramokra vonatkozó öt uniós irányelv (köztük a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv) célravezetőségi vizsgálatának (utólagos értékelésének) megállapításaira.

4. SZAKPOLITIKAI LEHETŐSÉGEK

Miután mélyrehatóan elemezte, hogy korábban mi vált be és mi nem, és miután széles körben konzultált az érdekelt felekkel, a Bizottság a következő három lehetőséget tartotta részletesebb elemzésre érdemesnek (több allehetőség és egyedi intézkedés mellett):

1. lehetőség – A teljes végrehajtás biztosítása:

- A szabályok betartásának előmozdításán túl nem kerülne sor további uniós fellépésre.

2. lehetőség – Egyszerűsítés, hatékonyabb nyomon követés, a bevált gyakorlatok terjesztése:

- A legfontosabb fogalmak (pl. „újrafeldolgozás” és „újrahasználat”) meghatározásának összehangolása és az elavult követelmények eltörlése,
- a mérési módszerek egyszerűsítése (egyetlen módszer a „háztartási és ahhoz hasonló jellegű hulladék” mérésére) és a jelentéstételi kötelezettségek egyszerűsítése,
- nemzeti nyilvántartások létrehozása a hulladékgyűjtésre és hulladékgazdálkodásra vonatkozóan, és a legfontosabb adatok és statisztikák harmadik felek általi ellenőrzésének előírása,
- korai előrejelző eljárás bevezetése a tagállamok teljesítményének nyomon követése céljából, és szükség eseteire gyors korrekciós intézkedések előírása,
- minimumfeltételek meghatározása a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek működtetésére vonatkozóan.

3. lehetőség – Az uniós célértékek szigorítása:

A Bizottság az élen járó tagállamok jelenlegi teljesítményét és a célértékek eléréséhez szükséges időt vette figyelembe ahhoz, hogy valamennyi tagállam számára realisztikus célértékeket és határidőket javasoljon, miközben teljesülnek a hetedik környezetvédelmi cselekvési program fő célkitűzései.

3.1. lehetőség – A települési hulladék újrafeldolgozására/újrahasználatára vonatkozó célérték növelése:

- alacsony: 2030-ig elérendő 60%-os, 2025-ig elérendő 50%-os újrahasználati/újrafeldolgozási célérték,
- magas: 2030-ig elérendő 70%-os, 2025-ig elérendő 60%-os újrahasználati/újrafeldolgozási célérték.

3.2. lehetőség – A csomagolási hulladék újrahasználatára/újrafeldolgozására vonatkozó célértékek növelése:

- magasabb anyagspecifikus célértékek a 2020 és 2030 közötti időszakra vonatkozóan (összességében 80%-os újrahasználat/újrafeldolgozás),

- variáns: külön egyedi célérték a nemvasfémekre vonatkozóan („a fémek megkülönböztetése”).

3.3. lehetőség – A hasznosítható települési hulladék hulladéklerakókban való elhelyezésének fokozatos megszüntetése:

- a műanyagokra/papírra/üvegre/fémekre vonatkozó tilalom bevezetése 2025-ig (maximum 25% helyezhető el hulladéklerakóban), globális tilalom bevezetése 2030-ig (maximum 5%).

3.4. lehetőség – A 3.1., 3.2. és 3.3. lehetőség kombinációja

3.5. lehetőség – Ugyanaz, mint a 3.4. lehetőség, az országok különböző csoportjaira vonatkozó különböző határidőkkel

3.6. lehetőség – Ugyanaz, mint a 3.4. lehetőség, valamennyi tagállamra vonatkozó szűkebb határidővel, de egyes tagállamok esetében a határidő meghosszabbításának lehetősége mellett

3.7. lehetőség – Ugyanaz, mint a 3.4. lehetőség, kiterjesztve a hulladéklerakók igénybevételének tilalmát a települési hulladékhhoz hasonló valamennyi hulladékra

5. A HATÁSOK ÉRTÉKELÉSE

Az azonosított szakpolitikai lehetőségek hatásai a következő fő területek kapcsán jelentkeznek:

- A magasabb színvonalú hulladékgyűjtés és -kezelés (például a nagyobb arányú újrahasználat és újrafeldolgozás) kapcsán jelentkező **költségek és megtakarítások**. Az újrafeldolgozási arány javítása érdekében fejlődniük kell a hulladékgyűjtési rendszereknek is, például az egy helyen történő gyűjtéstől el kell mozdulni a házról házra történő gyűjtés felé. Az ezzel járó beruházási többletköltségeket fokozatosan ellensúlyozni fogja az, hogy a vegyes maradékhulladék gyűjtéséhez és kezeléséhez kapcsolódó költségek várhatóan csökkennek, míg az újrafeldolgozott anyagokból származó bevételek várhatóan növekednek.
- A **könnyebben elérhető nyersanyagokhoz (másodnyersanyagokhoz) kapcsolódó előnyök**, és így az alapanyagok jövőbeli áremelkedésével összefüggő, az Unió feldolgozóiparát várhatóan érintő kockázatok csökkenése.
- Az EU belső piacán jelentkező **előnyösebb hulladékhasznosítási és újrafeldolgozási lehetőségeknek köszönhető hasznok** (a meglévő hulladékkezelési infrastruktúra jobb kihasználása és új, innovatív infrastruktúra kiépítése, ami előnyös az EU hulladékgazdálkodási ágazata számára).
- A **hatékonyabb nyomon követéshez, a csökkenő adminisztratív terhekhez és az egyszerűsítéshez** kapcsolódó **költségek és hasznok**.
- **Munkahelyteremtés** annak köszönhetően, hogy a hulladékhierarchia felsőbb szintjei (ideértve az elkülönített gyűjtést, az újrahasználatot és az újrafeldolgozást) köztudottan sokkal munkaerő-igényesebbek, mint a hulladék ártalmatlanítása és elégetése.
- A **társadalmi elfogadottsághoz kapcsolódó előnyök**. A hulladékok újrahasználatához és újrafeldolgozásához szükséges infrastruktúrát általában sokkal jobban elfogadja a társadalom, mint a hulladék ártalmatlanítását és égetését végző létesítményeket.
- **Pozitív környezeti hatások**, mind közvetett (fejlettebb hulladékgazdálkodás, kisebb mértékű szemetelés, többek között a tengeri környezetben is), mind közvetlen módon (alacsonyabb szintű üvegházhatásúgáz-kibocsátás és légszennyezés, mivel kevesebb új nyersanyag és

energia kerül felhasználásra). Ennek eredményeképpen az emberi egészségre gyakorolt hatások is pozitívak lesznek.

Míg e hatások egy része (különösen a hatékonyabb hulladékgyűjtéshez, a környezeti előnyökhöz és a munkahelyteremtéshez kapcsolódó hatás) számszerűsíthető és pénzben kifejezhető, más vetületeket csak a minőség szempontjából lehet leírni (ilyen például az importált nyersanyagoktól való függőség csökkenése).

Az 1. lehetőség („teljes végrehajtás”) következtében jelentkező hatások az eddigi gyakorlathoz képest kerültek értékelésre, a 2. és a 3. lehetőség hatásainak vizsgálatakor azonban a „teljes végrehajtás” volt a kiindulópont.

1. lehetőség – A jelenlegi szabályozás teljes végrehajtása

E lehetőség éves költségei (magasabb gyűjtési/kezelési költségek, mínusz a környezeti hasznok) a becslések szerint 2020-ra 1500 millió EUR-t tesznek ki, és 2035-re fokozatosan 600 millió EUR alá csökkennek az EU 28 tagállamát tekintve. A közvetlen foglalkoztatás becsült növekedése 36 761 teljes munkaidős egyenértéknek felel meg.

2. lehetőség – Egyszerűsítés, hatékonyabb nyomon követés, a bevált gyakorlatok terjesztése

A statisztikák minőségének – például nemzeti nyilvántartások vezetése útján történő – javítása, bár többlet-erőfeszítéseket kíván meg egyes tagállamoktól, egyúttal segít leszorítani a jelentéstételi költségeit. A javasolt „korai előrejelző rendszer” erőfeszítéseket tesz szükségessé mind a Bizottság, mind a tagállamok részéről, de megelőzhet későbbi kötelezettségszegési eljárásokat, és egyúttal megakadályozhatja a nem megfelelő beruházásokat. A tagállamokra vonatkozó jelentéstételi követelmények jelentős egyszerűsítése költségmegtakarítást fog eredményezni; a megtakarított összegből fedezhetők a nyomon követés javítását célzó intézkedések miatt esetleg felmerülő költségek. És végül, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek működtetésére vonatkozó minimumfeltételek meghatározása többek között e rendszerek költséghatékonyságának javulását fogja eredményezni.

3. lehetőség – Az uniós célértékek szigorítása

A 3. lehetőség különféle, a fenti 4. szakaszban ismertetett allehetőségeinek a 2014–2030 közötti években érvényesülő legfontosabb hatásait a következő táblázat foglalja össze. Ahogyan a táblázatból is látszik, a 3.1., 3.2. és 3.3. allehetőség kombinációja (azaz a 3.4–3.7. allehetőségek) esetében a legmagasabb a költség-haszon arány, miközben több munkahely jön létre és nagyobb mértékben csökken az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátása:

Lehetőség	Pénzügyi költség (nettó jelenérték, 2014–2030), milliárd EUR (1)	Külső költség (nettó jelenérték, 2014–2030), milliárd EUR (2)	Nettó társadalmi költség (1+2)	Munkahelyek (teljes munkaidős egyenérték 2030-ban)	ÜHG, millió tonna CO ₂ -egyenérték (2030)	ÜHG, millió tonna CO ₂ -egyenérték (2014–2030)
3.1. lehetőség – alacsony	-3,73	-3,96	-7,69	78 519	-23	-107
3.1. lehetőség – magas	-8,41	-8,49	-16,91	137 585	-39	-214
3.2. lehetőség	-11,2	-8,45	-19,66	107 725	-20	-183
3.2. lehetőség – a fémek megkülönböztetése	-13,48	-10,05	-23,53	107 643	-24	-250
3.3. lehetőség	5,64	-0,65	4,99	46 165	-13	-49
3.4. lehetőség	-12,65	-13	-25,65	177 637	-44	-308
(1) 3.5. és 3.6. lehetőség	-13,62	-13,58	-27,2	177 628	-44	-320
(2) 3.7. lehetőség	-10,7	-18,3	-29		-62	-443

Megjegyzés: a negatív költség hasznot jelent.

A 3.4–3.7. lehetőségek az élen járó tagállamok korábbi tapasztalatai alapján konzisztens perspektívát nyújtanak az uniós hulladékgazdálkodásra vonatkozóan: fokozatosan bevezetésre kerülnek a hulladéklerakók igénybevételére vonatkozó korlátozások, miközben lépcsőzetesen emelkednek az újrafeldolgozási célértékek; ez segít elkerülni, hogy kapacitástöbblet alakuljon ki a maradék hulladékot kezelő létesítményekben, mint amilyenek a hulladékégetők, illetve az egyéb gyengébb teljesítményű létesítményekben.

A „teljes végrehajtáshoz” képest a 3.4–3.7. lehetőségek esetében a tengeri szemét mennyisége is fokozottabban, 2020-ra 7%-kal, 2030-ra pedig 23%-kal nagyobb mértékben csökken. A tengerbe kerülő szemét mennyiségének csökkenéséből eredő megtakarítások a becslések szerint 136 millió EUR-t érnek el 2030-ra – ez főleg annak köszönhető, hogy kevesebb takarítást kell végezni a partokon, és nem keletkezik annyi kár a halászhajókban és a halászfelszerelésekben.

6. A LEHETŐSÉGEK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

Az alábbi táblázat összefoglalja, hogy az egyes lehetőségek egymáshoz képest mennyiben járulnak hozzá a 3. szakaszban leírt fő célkitűzések teljesítéséhez. A táblázat alapján a következő következtetéseket lehet levonni:

- A 2. lehetőség hasznos lenne a meglévő célértékek elérésének támogatása terén is, de a javasolt új célértékek alkalmazása esetében egyenesen nélkülözhetetlennek tűnik. A 2.

lehetőség keretében javasolt intézkedések hozzájárulnak a legtöbb azonosított célkitűzéshez, és olyan „kísérő intézkedéseknek” kell őket tekinteni, amelyek segítenek betartani a jogszabályokat és elérni a célértékeket.

- A 3.1., a 3.2. és a 3.3. lehetőség, ha önmagában vizsgáljuk, nem a legjobb eredménnyel jár a javasolt célértékek közötti összhang és a költség/haszon arány tekintetében. A legmegfelelőbbnek a 3.4. lehetőségnek és a hulladéklerakók igénybevételére vonatkozó tilalom kiterjesztésének (3.7. lehetőség) a kombinációja tűnik.
- A 3.4., a 3.5 és a 3.6. lehetőség közül egyik sem egyértelműen jobb a másiknál: az egyes tagállamokra vonatkozó differenciált célértékek meghatározása összességében magasabb jelenértéket eredményez, mivel a magasabb színvonalú hulladékgazdálkodás előnyei egyes tagállamoknál gyorsabban jelentkeznek, de ugyanakkor bonyolultabbá teszi a jogszabályokat.

	1. célkitűzés – Egyszerűsítés	2. célkitűzés – A nyomon követés javítása	3. célkitűzés – A bevált gyakorlatok terjesztése	4. célkitűzés – Erőforrás- hatékonyság
1. lehetőség	0	0	0	0
2. lehetőség	+++	+++	++	+
3. lehetőség				
3.1. lehetőség – alacsony	+	+	++	+
3.1. lehetőség – magas	+	+	+++	++
3.2. lehetőség	+	+	++	++
3.3. lehetőség	+	+	++	+
3.4. lehetőség	+++	++	+++	++
3.5. lehetőség	++	++	+++	+++
3.6. lehetőség	+++	+++	+++	+++
3.7. lehetőség				

Tehát a 2. és a 3.7. lehetőség kombinációja javasolt. A teljes végrehajtáshoz (1. lehetőség) képest ez a kombináció számos előnnyel jár a következők tekintetében:

- csökkennek az adminisztratív terhek különösen a kkv-k számára, egyszerűbbé és jobbá válik a végrehajtás, és a célértékek mindenkor alkalmasak maradnak a kitűzött célok teljesítésének segítésére,
- nő a munkahelyek száma: 2030-ig 180 000 új munkahely jöhet létre közvetlen módon, és ezek többsége nem helyezhető át az EU-n kívülre,

- csökken az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása – 2014 és 2030 között mintegy 443 millió tonna kibocsátása lenne elkerülhető,
- másodnyersanyagok kerülnek vissza a gazdaságba – a települési és a csomagolási hulladékok esetében 2011-hez képest több mint kétszeresére nő az újrafeldolgozott mennyiség. A javasolt intézkedések katalizátorként fognak hatni az uniós célértékek teljesítésére, ami hozzájárul az EU teljes nyersanyagszükséglete (anyagtól függően) 10–40%-ának fedezéséhez,
- pozitív hatások érik az EU hulladékgazdálkodási és újrafeldolgozási ágazatának versenyképességét, valamint az EU feldolgozóiparát (a kiterjesztett gyártói felelősség jobb működése, a nyersanyagokhoz való hozzáféréssel és az árakkal kapcsolatos kockázatok csökkenése),
- a tengeri szemét mennyisége 2020-ra 7%-kal, 2030-ra pedig 24%-kal lenne alacsonyabb.

A javasolt közbenső célértékek megadják a szükséges egyértelmű jelet a tagállamok és a hulladékgazdálkodás szereplői számára, így új stratégiák dolgozhatók ki és új beruházások hajthatók végre kellő időben, a szükséges kiszámíthatóság mellett. A korábbi tapasztalatok azt mutatták, hogy a települési és csomagolási hulladékkal való gazdálkodás javítása, és ezzel párhuzamosan a hulladéklerakókban való elhelyezés betiltása katalizátorként hat a hulladékgazdálkodásra valamennyi egyéb hulladéktípus esetében is.

7. NYOMON KÖVETÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

A hulladék keletkezésére és kezelésére (újrafeldolgozás, hasznosítás, hulladéklerakóban való elhelyezés) vonatkozó statisztikai adatok többségét már gyűjtik a tagállamok, és továbbítják a Bizottság (Eurostat/Környezetvédelmi Főigazgatóság) részére. A javaslat nem tartalmaz újfajta célértékeket, csupán a jelenlegieket szigorítja és teszi egyes esetekben egyértelműbbé, miközben az elavultakat megszünteti.

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) támogatásával háromévente meghatározásra kerül – elsősorban a javasolt „korai előrejelző” eljárás keretében –, hogy a rendelkezésre álló legfrissebb statisztikák és az előre jelzett adatok alapján milyen messze van még a célértékek teljesítése. Az EEA azt is tervezi, hogy rendszeresen frissíti a tagállamok települési hulladékkal való gazdálkodás terén mutatott teljesítményének általa végzett előzetes (modellen alapuló) és utólagos értékelését. A későbbiekben más típusú mutatók is kidolgozhatók, mint amilyen az EU gazdasága számára évente elvesző hulladék lehetséges mennyisége tonnában, illetve a másodnyersanyagok termékekben és a piacon történő felhasználása.